

Charles An Faiys

Săn nạn nhân

Có thể hiểu ngay lập tức rằng: cô ta đây rồi. Với kinh nghiệm, anh nhận ra những người như cô ngay từ cái nhìn đầu tiên. Thậm chí, anh còn tự giễu cợt là có thể viết cả một cuốn sách về "Nghệ thuật" của mình. Những cuốn sách nhằm dạy người ta một cách thức gì đó thường bán rất chạy. Con người vốn ưa tìm hiểu, ví dụ chơi golf như thế nào là đúng cách, nên nấu ăn thế nào... Còn trong lĩnh vực của mình, anh đã là một chuyên gia thực thụ.

Pha đầu tiên trong kế hoạch lần này của anh có tên: "Lựa chọn nạn nhân". Người đàn bà đang ngồi đối diện với anh trong nhóm người có số phụ nữ đông hơn nam giới kia có vẻ đầy hứa hẹn. Song chưa đủ. Cần phải có một số điều kiện khác nữa để có thể thành nạn nhân. Quần áo. Dứt khoát phải là các bà lịch sự, càng giàu có càng tốt. Nếu tài sản của họ do thừa kế, từ đời này sang đời khác, sẽ không hợp với công việc này. Theo tính toán của anh, phải là những phụ nữ muốn gây ấn tượng mạnh, lịch sự một cách lộ liễu, đeo đủ loại trang sức, tóc để theo kiểu độc đáo, lạ mắt. Họ thuộc hạng người vốn từ

lâu khao khát tiền bạc và một khi đạt được nó, họ đều muốn tận hưởng cuộc sống! Chính người phụ nữ đang ngồi kia thuộc hạng người nói trên: quần áo, đồ trang sức và tác phong của cô ta đã khẳng định điều đó.

Tới đây tạm kết thúc giai đoạn một, hay là pha đầu tiên.

Cần một thời gian vừa đủ để tiến tới giai đoạn hai, đó là : "Làm quen". Chiếc tàu thủy mà họ đang cùng đi sẽ du hành trong mấy tháng. Điều này tạo cho anh khá nhiều cơ hội. Không có dấu hiệu gì cho thấy sẽ có rắc rối trong giai đoạn này. Với một người đàn ông có ngoại hình khá, trông như đang thành đạt, đã qua mùa xuân thứ nhất, điều đó hoàn toàn dễ hiểu. Hầu hết các quý bà, quý cô ngồi một mình trên boong hoặc trong quầy bar trên tàu đều ôm hy vọng làm quen với một người đàn ông nào đó. Anh đã trải qua một vài cách tiếp cận. Vờ đi ngang chỗ cô ta ngồi, vấp nhẹ chân vào ghế, cúi đầu lịch sự xin lỗi rồi nhẹ nhàng bỏ đi. Quan trọng là làm sao để cô ta kịp nhận diện mình. Để sáng hôm sau, khi gặp lại, anh có thể chào: "chúc một buổi sáng tốt lành" thì mọi chuyện xem ra rất tự nhiên.

Nhưng cô ta đã đứng lên sớm hơn dự tính của anh. Cô có vẻ nên nóng hổi đồng hồ. Chắc cô ta muốn lên boong xem phim. Buổi tối đầu tiên trên sàn, các bà, các cô độc thân thường đi xem phim. Anh đành đi theo cô, nhưng không dám đến gần quá. Giả như cả hai cùng đi thang máy thì đỡ hơn. Bỗng cô ta mất hút. Anh vừa thất vọng, vừa tức tối, chạy trở lại chỗ cũ. Chợt anh trông thấy cô đứng kia, đang bối rối lo lắng.

- Cô muốn tìm gì chẳng?- Anh hỏi, giọng lễ phép.
- Vâng tôi ko biết thang máy ở đâu - Cô trả lời và đỏ mặt.
- Buổi tối đầu tiên thường xảy ra những chuyện như vậy - Anh an ủi cô - Thang máy ở khoang bên kia.
- Cảm ơn ông. Tôi... tôi chưa bao giờ đi tàu thủy.
- Tôi hy vọng chuyến hải trình đầu tiên này sẽ làm cô hài lòng.

Anh cúi chào và bỏ đi. Hôm nay như thế là vừa đủ.

Sang giai đoạn ba, yêu cầu đặt ra là anh phải vào vai một người đối thoại thật xuất sắc, hấp dẫn.

Sáng hôm sau, khi hai người đang nói chuyện vu vơ, anh hỏi thăm phải chăng chồng cô vừa mới mất. Anh được biết là cô chưa có chồng. Anh đáp lại là đã góa vợ. Đó là sự thật. Chỉ có điều anh giữ chặt trong lòng là cô ko phải là bà góa. Chớ nên dính đến các bà góa. Họ quá sành sỏi về đàn ông và rất hay nghi ngờ mấy anh chưa vợ. Còn những người đàn ông đã phải chôn cất vợ mình thườngn làm thức dậy trong lòng phụ nữ sự cảm thông. Từ cảm thông xuất hiện cảm xúc. Còn từ cảm xúc là sự thu hút. Và thế là:xong!

Người phụ nữ kể rằng mẹ cô vừa qua đời. Người mẹ đã chăm sóc và giám sát cô cho tới cuối đời mình. Nhưng giờ đây, khi có được tự do và tiền bạc, cô lại ko biết phải làm gì với chúng. Vì thế, cô quyết định đi du lịch. ANh kiên nhẫn lắng nghe cô nói. Phần lớn những người phụ nữ mà anh quen biết từ trước tới nay đều ko biết phải làm gì với bản thân và tiền bắccủa họ. Và anh sẵn sàng giúp họ giải quyết một lúc cả hai vấn đề trên.

Cuộc hành trình vẫn tiếp tục. Càng ngày họ càng hay gặp nhau hơn.

Buổi tối cuối cùng, họ đứng bên nhau trên boong tàu. ánh trăng toả xuống vai họ, tay cô nắm trong tay anh.

- Từ lâu tôi luôn cảm thấy cô đơn, trống trải- Anh xúc động thì thầm và nghỉ lấy hơi một cách đầy ý nghĩ - Chuyển đi này với tôi sẽ là một kỉ niệm đặc biệt. Tôi hy vọng cô cũng cảm thấy thế.

- Vâng, đúng vậy- Cô khe khẽ đáp.

- Sáng mai, tất cả sẽ chấm hết.

Cô ngược nhìn anh, ánh mắt buồn bã.

- Cô cho phép tôi được gặp lại cô chứ?

- Tôi sẽ rất vui - Cô ko giấu giếm tình cảm của mình.

Vài tuần sau đó khi anh ngỏ lời hỏi cô có đồng ý cùng anh đi hết mùa thu của cuộc đời ko, thì cô gật đầu với sự kiêu hãnh. Họ quyết định tiến hành hôn lễ, càng sớm càng tốt.

Nhưng ngài Grows xuất hiện. Đó là luật sư của gia đình cô, ông ta rất lo lắng trước những dự định của thân chủ mình.

- Tôi được biết là ông và vợ chưa cưới của ông muốn lập di chúc chung nhau tài sản thừa kế. Điều đó cũng bình thường. Nhưng tôi chưa hề biết ông là ai.

- Đúng như vậy thưa ông Grows. Tuy nhiên, ông cso thể tìm hiểu về tôi qua tài khoản của tôi ở nhà băng. Tôi có đầy đủ cơ sở vật chất để đảm bảo một cuộc sống tốt đẹp cho vợ tương lai của tôi.

Luận cứ rất chắc chắn và ông luật sư ra về.

Đám cưới diễn ra suôn sẻ. Đó là bước đệm cho giai đoạn cuối cùng.

Chỉ còn một bước nữa thôi nên anh ko muốn vội vàng. ANh quyết định đóng vai người chồng hạnh phúc thêm một thời gian nữa. Sao

lại ko nhỉ? Vợ anh đã tôn thờ anh. Nàng đáp ứng mọi đòi hỏi thất thường của anh, hết sức chiều chuộng anh. Nàng mang bữa điểm tâm vào tận giường cho anh. Và anh đã ở sát giới hạn "nghề nghiệp" của mình, đã muốn phủ nhận ý nghĩa của đời mình. Anh lặn ngụp trong kế hoạch mà anh đã đặt ra. Đến nỗi một sáng kia, anh ko thể phân biệt được mùi vị lạ trong tách cà phê. Năm phút sau đó thì anh đã hoàn toàn mất hết khả năng để phân biệt nó.

Sau đám tang, Grows đến thăm cô ta, hồ hởi vỗ vỗ bàn tay cô ta:

- Em yêu, lần này thì mình thắng rồi.
- Nhưng hăn chỉ có mỗi 50 ngàn đô- côta giận dữ ngắt lời- chẳng bỏ công phải cố gắng đến thế....

(Điều Lý dịch)

Nguồn: Mít

Được bạn: Thành Viên VNthuquan đưa lên
vào ngày: 27 tháng 12 năm 2003